

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУДУ НОВОМ САДУ
Ржк 1/19
Дана: 11.04.2019. године
НОВИ САД

Апелациони суд у Новом Саду по судији Здравки Писарић, сходно одредби члана 16 став 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року (Службени Гласник РС број 40/15) уз суделовање записничара Маријане Ковачевић, у поступку ради заштите права на суђење у разумном року одлучујући о жалби **пуномоћника предлагача малолетних оштећених АА и ББ**, адвоката Десковски Наташе, изјављене против решења Вишег суда у Новом Саду Р 4к-1/19 од 01.03.2019. године, на основу члана 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, донео је дана 11.04.2019. године;

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба пуномоћника предлагача, малолетних АА и ББ, изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду бр. Р4К 1/19 од 01.03.2019. године, те се наведено решење **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду број Р4к-1/19 од 01.03.2019. године, одбијен је као неоснован приговор пуномоћника подносиоца захтева оштећених малодобних АА и малодобног ББ, адвоката Десковски Наташе, поднет дана 21.02.2019. године у предмету Вишег суда у Новом Саду број К-183/17.

Против наведеног решења жалбу је изјавио пуномоћник предлагача адвокат Десковски Наташа у складу са чланом 14 Закона о заштити права на суђење у разумном року, са предлогом да председник Апелационог суда након разматрања списка предмета и примене мерила за оцену трајања поступка усвоји жалбу и одлучи по приговору, односно да утврди да је у поступку који се води пред Вишим судом у Новом Саду у предмету К-183/17 повређено право подносиоца приговора на суђење у разумном року зајамчено Уставом, члан 32 став 1, да се наложи Вишем суду у Новом Саду приоритетно решавање предмета К-183/17 у року од 30 дана, те да се Република Србија обавезе да предлагачу на име трошкова поступка плати износ од 27.000,00 динара на име трошкова пуномоћника.

Одлучујући о жалби пуномоћника предлагача на основу одредаба члана 16 и 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, после испитног поступка у којем је извршен увид у списе предмета К-183/17, Апелациони суд у Новом Саду је оценио да жалбу пуномоћника предлагача треба одбити као неосновану.

Наиме, у првостепеном решењу је изнета хронологија поступања у предмету Вишег суда у Новом Саду број К-183/17. С тим у вези овај суд налази да је првостепени суд правилно поступио кад је нашао да приговор ради убрзања поступка поднет од стране пуномоћника предлагача, малолетних АА и ББ, треба одбити као неоснован. За своје утврђење у побијаном решењу су дати јасни, уверљиви и непротивуречни разлози из којих произилази да у конкретном предмету није дошло до повреде права на суђење у разумном року у односу на предлагача, на које разлоге као ваљане упућује и овај суд, те их неће понављати. Овај суд налази такође, као и првостепени, да постоји континуитет у поступању првостепеног суда, односно у предузимању процесних радњи, како то произилази и из првостепеног решења.

Неспорно је да је од извршења радњи које су предмет кривичног поступка прошло више од шест година, односно шест година од подизања оптужнице, те да се ради о приоритетном предмету. Међутим, из списка предмета се утврђује да је поступак у овој кривичној ствари од момента подношења кривичне пријаве вођен у континуитету, те да ни у предкривичном поступку, нити у кривичном поступку није било застоја услед непоставања надлежних органа, односно услед неактивности истих. Како је реч о веома сложеном предмету, управо због природе кривичног дела које је предмет кривичног поступка и то кривично дело силовање у покушају из члана 178 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у односу на окривљене ВВ, ГГ и ДД, а у односу на окривљеног ВВ и кривично дело омогућавање вршења полног односа из члана 183 став 2 Кривичног законика, као и због узраста и својства малолетних оштећених, то је и поред штрајка адвоката који се одвијао у току првостепеног поступка, првостепени суд донео првостепену пресуду под бр. К 58/13 од 06.03.2017. године, а која пресуда је решењем Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж1 790/17 укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање. Надаље, увидом у списе предмета је утврђено да је првостепени суд након укидања првостепене пресуде, по пријему предмета из Апелационог суда у Новом Саду заказао главни претрес и наставио континуирани рад на предмету извођењем доказа, те је следећи претрес заказан за 11.06.2019. године, и то након што је НКТИЦ у Београду поступајући по наредби првостепеног суда за вештачење, доставио налаз о вештачењу ЦД снимка на околност утврђивања датума снимка који је као доказ предложен у предмету. Наведени налаз је сачињен 25.03.2019. године, а у Виши суд је за примљен 03.04.2019. године и одмах по пристизању налаза, исти је достављен странкама у поступку и заказан претрес за напред наведени термин. Иако постоји одређени период у процесној неактивности од подизања оптужнице бр. КТ 494/11 од 19.02.2013. године до доношења првостепене пресуде, овај суд налази да се разлози те неактивности не налазе на страни надлежних органа у овој кривичној ствари, те да нема основа да би се првостепеном суду наложиле процесне радње за делотворно убрзавања поступка, имајући у виду да је и пре тог периода као и после тог периода вршено предузимање процесних радњи у циљу поступања у кривичном поступку, те је у истом и донета првостепена пресуда и предмет након фазе жалбеног поступка враћен првостепеном суду на поновно поступање, у ком поступку је суд активно спроводио главни претрес и управљао истим, те поступајући по доказним предлозима доносио адекватне одлуке.

По ставу овог суда треба имати у виду да је одредбом члана 4 Закона о заштити права на суђење у разумном року прописано да се при одлучивању о правним средствима којима се штити право на суђење у разумном року, уважавају све околности предмета суђења, пре свега сложеност чињеничних и правних питања, целокупно трајање поступка и поступање суда, природа и врста предмета суђења, значај предмета суђења за странку, понашање странке током поступка, посебно поштовање процесних права и обавеза, поштовање редоследа решавања предмета и законских рокова за

заказивања главних претреса и израду одлука. С тим у вези треба поред сложености кривичног поступка предмета у коме се поступак континуирано водио, имати у виду да одговорности за одлагање претреса у овој кривичној ствари од тренутка претходно датог изјашњења судије поводом раније поднетог приговара, на страни суда нема, с обзиром да су стављени нови доказни предлози које је суд усвојио као основане, те због провере веродостојности истих наложио вештачење, које је и завршено 25.03.2019. године.

Имајући у виду све напред изнето, одлучено је као у изреци решења, јер је правилно побијаним решењем утврђено да је првостепени суд поступао у складу са законом како би се предупредило настајање повреда права на суђење у разумном року, те до продужења трајања кривичног поступка није дошло због неактивности и неефикасности суда, па се не може говорити о повреди права на суђење у разумном року нити одуговлачењем поступка. Неспорно је да суд у кривичном предмету у коме су оштећени малолетна лица имао обавезу поступати приоритетно, али увидом у целокупне списе предмета, овај суд као поступајући за одлучивање о жалби првостепеног суда на утврђивање повреде права на суђење у разумном року, не налази да је првостепени суд својим поступањем предузимао радње на штету малодобних оштећених. Првостепени је суд је у складу са Законом о малолетним учиниоцима кривичних дела и кривично правној заштити малолетних лица, оштећене који су малолетни заштитио у погледу њихових права, управо на начин прописан истим. Стога нису основани жалбени наводи пуномоћника подносилаца предлога за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, с обзиром да и по становишту овог суда поступањем у овој кривичној ствари првостепени суд није повредио права малолетних оштећених подносилаца предлога за утврђивања повреде права на суђење у разумном року.

Жалбене наводе пуномоћника предлагача, овај суд оцењује неоснованим, налазећи да је правилно првостепени суд утврдио да разлози који су довели до тога да кривични поступак Вишег суда у Новом Саду бр. К 183/17 није до сада окончан, нису на страни суда, с обзиром да суд није био неактиван, те да у наведеном предмету није дошло до продужења трајања кривичног поступка који би се евентуално огледао у неактивности и неефикасности суда, због чега се не може говорити о повредама права на суђење у разумном року, нити одуговлачењу поступка.

На основу изнетог а сходно чл. 16 ст. 4 и чл. 18 Закона о заштити права на суђење у разумном року, донето је решење као у изреци.

ЗАПИСНИЧАР
Маријана Ковачевић

СУДИЈА
Здравка Писарић с.р.

Зто: